Chýše z větvoví - Neckář, Václav

Tak žít za městem,
tam, kde houstne les,
sám a sám,
sám a sám.

Kde je klid,
podél cest voní něžný vřes,
vím, že tam
slunce má svůj chrám.

Žít místo v podkroví
v chýši z větvoví
a nevnímat, jak ubíhá čas,
jen slýchat tichý hlas.

Když kapka deště květinám vypráví,
les mě osloví:
Chlapče, koukej, duha září,
tak se brouzdej louží,
ptákům ve větvích zpívej píseň
o přátelství všech růží.

Laně se pasou za pasekou,
když je vidíš, dech se ti úží,
hlídají ukrytou ve křoví
tvou chýši z větvoví.

V ní bych snil samoten
celou noc a den,
bláhové, mé sny bláhové.

O dívce, která má
v očích modrý len,
ta zná mé myšlenky toulavé.

Žít místo v podkroví
v chýši z větvoví
a nevnímat, jak ubíhá čas,
jen slýchat tichý hlas.

Když kapka deště květinám vypráví,
les mě osloví:
Chlapče, koukej, duha září,
tak se brouzdej louží,
ptákům ve větvích zpívej píseň
o přátelství všech růží.

Laně se pasou za pasekou,
když je vidíš, dech se ti úží,
hlídají ukrytou ve křoví
tvou chýši z větvoví.

Jó, tak žít za městem,
tam, kde houstne les,
sám a sám,
sám a sám.

Kde je klid, podél cest
voní něžný vřes,

vím, že tam
slunce má svůj chrám.

Žít místo v podkroví
v chýši z větvoví
a nevnímat, jak ubíhá čas,
jen slýchat tichý hlas.